

پیاوچاکان یهک له دواى دهروڼ، هه تاوه کو پاشماوه یهک (له خه لکی) وه کو خله ی جو یان خورما ده مینتته وه؛ که خوی گه وره ریز وپله یان بهرز ناکاته وه

له میرداسی ئه سلهمیه وه - په زای خوی لیبیت - که پیغمبر - صلی الله علیه وسلم - ده فهرمویت: «پیاوچاکان یهک له دواى دهروڼ، هه تاوه کو پاشماوه یهک (له خه لکی خراب) وه کو پاشماوه ی جو یان خورما ده مینتته وه؛ که (خوی گه وره ریز وپله یان بهرز ناکاته وه) (هیچ نرخ وپله یه کیان نییه له لای خوی گه وره [صه حیحه] [بوخاری گنراوبه تیه وه]

پیغمبر - صلی الله علیه وسلم - هه وائی ئه وه دهدات که له پروژانی کو تایی ئه م دنیا یه دا خوی گه وره روچی پیاوچاکان یهک له دواى یهک ده کیشیت، و خه لکاتیک ده مینتته وه که شایسته ی ئه وه نین که گرنگیان پیدریت، بو یه خوی گه وره پله وپایه یان بهرز ناکاته وه و ریزبان لیناگریت و نرخیان بو دانایت و بهزه یی و ره حمی پیناندا نایه ته وه، و ئه وانه خراپترین بوونه وهرن له لای خوی گه وره و له سه ر ئه وان قیامت به ریا ده بیت

<https://www.sunnah.global/hadeeth/ku/show/3121>

